

skulde faa den Sygdom. Men det sker jo dog ogsaa, at Folk blive syge ved Nydelsen af andre Næringsmidler. Man har dog ogsaa hørt, at Folk kunne blive syge ved Nydelsen af daarligt Brød, daarlig og usund Frugt og vel ogsaa — det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem fra Nykøbing (Kr. Bjerre) vil sige, — ved Nydelsen af daarlige Drikkevarer. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at den Trikinforskrækkelse, mange Mennesker led af i Sommer, var overdreven i ikke saa ganske ringe Grad.

Jeg synes, der er saa meget mere Grund til at fremhæve dette, som det vist maa erkendes, at Sundhedstilstanden blandt vore Svinebesætninger rundt omkring i Landet er saa god nu, som den vistnok ikke tidligere har været. Dette skyldes forskellige Forhold. Det ligger dels i, at Landmændene nu ofre ret betydeligt paa at skaffe gode og udmærkede Svinestalde. Det ligger ogsaa i deres store Omhyggelighed for at passe Svinene godt. Endelig tror jeg ogsaa, man tør sige, at det for en Del ligger i den Lov, vi fik gennemført for nogle Aar siden om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæget, en Lov, der i øvrigt ogsaa blev revideret i sidste Rigsdagssamling. Ved denne Lov blev der paalagt Mejerierne at opvarme Mælken til en høj og nærmere bestemt Varmegrad. Der er heller ingen Tvivl om, at denne Lov har bidraget ikke ganske lidt til, at Sundhedstilstanden blandt vore Svinebesætninger rundt om i Landet er saa god, som den er. Men naar nu dette er Tilfældet, synes det mig nok, at vi skulde være noget forsigtige med at fremstille de uheldige Tilfælde, der indtraf her i Sommer, i et alt for voldsomt og skarpt Lys.

Med Hensyn til Svineholdet paa Lossepladserne skal jeg sige, at saa snart det blev Ministeriet bekendt, at der paa Lossepladserne fandtes Svin, som led af Trikiner, satte vi os straks i Bevægelse for at modarbejde de Ulemper, som kunde fremkomme derved. Lidt Tid skulde der jo til, eftersom der skulde indledes nærmere Forhandlinger med Københavns Magistrat for at faa ordnet det Tilsyn, som var nødvendigt, og den Undersøgelse, som burde finde Sted. De Forholdsregler, der bleve truffe, gik, som bekendt, ud paa, at alle de Svin, der skulle slagtes, og som komme fra Lossepladserne eller fra Fødningsanstalter, skulde undersøges for Trikiner efter Slagtingen. Dette har fundet Sted siden, og der er ikke, — i alt Fald saa vidt Ministeriet bekendt, og jeg tror, det vil vise

sig rigtigt — slagtet eller solgt et eneste Svin fra disse Steder, uden at det er blevet undersøgt. Den kontrollerende Dyr læge udtaler sig om Spørgsmaalet saaledes, at med Hensyn til de Forholdsregler, der ere truffe, er det hans Opfattelse, at der for Tiden ikke er noget at frygte, hverken med Hensyn til Sygdommens Udbredelse til andre Besætninger eller til Trikinfaren overfor Mennesker. Dette have vi altsaa naaet, at der ikke er noget at befrygte med Hensyn til Smittefaren overfor andre Svinebesætninger og heller ikke noget at frygte med Hensyn til Trikinfaren for Mennesker, og jeg tror, at det er det vigtigste. Jeg vil dog tilføje, at selv om man tillægger det en ret stor Betydning, er det efter min Opfattelse ikke nok. Vi skulde jo gerne komme saa vidt, at der her i Landet ikke fandtes Svin, som led af den Sygdom. Hvilke Skridt, der skulle foretages for at naa dette, tør jeg i Øjeblikket ikke udtale mig nærmere om. En Ting, der for Københavns og Københavns Omegns Vedkommende vilde være af ganske fortrinlig Virkning, vilde — det er jeg overbevist om — være, om vi kunde komme saa vidt, at Renovationen blev brændt. Dette vilde ikke alene være et ganske overordentlig stort og betydeligt Fremskridt med Hensyn til den Sygdom, jeg har omtalt, men det vilde ogsaa sikkert have sin store Betydning ogsaa overfor andre Sygdomme. Hvorvidt dette i den nærmeste Tid vil kunne lade sig gøre, er imidlertid noget, som Københavns Kommunalbestyrelse nærmere maa overveje; hvis det kunde nytte noget, at jeg rettede en Henvendelse til Kommunalbestyrelsen derom, vilde jeg gøre det, men det tvivler jeg paa. Imidlertid er det sikkert et Spørgsmaal, der fortjente en overordentlig nøje Overvejelse.

Et mere tvivlsomt Middel forekommer det mig at være at forbyde Svinehold paa Lossepladserne, thi derved vil man fuldstændig gaa Glip af den Kontrol, man nu kan udøve. Der vil maaske blive sagt: Ja, men naar vi forbyde Svineholdet, er der jo ikke noget at kontrolere. Det tror jeg dog ikke vil holde Stik. Vi have jo ogsaa en Straffelov, ifølge hvilken det er forbudt at stjæle, men Tyverier finde dog trods denne Bestemmelse Sted, og det endda ikke saa ganske sjældent. Det har vist sig med Hensyn til Svineholdet, at i den Tid det var forbudt, fandt der adskillige ulovlige Svinehold Sted, og naar vi nu forbød Svineholdet paa Lossepladserne, vilde vi blive fuldstændig afskaarne fra at kon-